

DOLGOZZUNK-E VASÁRNAP?

1902. augusztus 17.

Kedves testvér! {9T 232}

Meg próbálok felelni kérdésedre, hogy mit tegyél, ha vasárnapi törvényeket kényszerítenek ránk. {9T 232.1}

Az Úr világosságban részesített, amikor mi vártunk olyan válságra, amelyenhez közeledni látszotok. A világosság szerint, amikor az alulról származó hatalom arra ösztökéli az embereket, hogy vasárnap ünneplésre kényszerítsenek, a hetediknapú adventisták azzal mutassák ki bölcsességüket, hogy vasárnap nem végzik közönséges munkájukat, hanem lélekmentésre fordítják a napot {9T 232.2}

A vasárnap-törvényekkel való dacolás csak erősíti a türelmetlen vallásos vakbuzgókat, akik arra törnek, hogy vasárnap-rendeleteket kényszerítsenek az emberekre. Ne adjatok ürügyet arra, hogy törvényszegőnek nevezhessenek. Ha olyanok féken tartására hagyjuk őket, akik sem Istent, sem embert nem félnek, a féken tartás hamar elveszíti újdonságát, s rájönnek, hogy következetlen is, kényelmetlen is szigorúan venni a vasárnapünneplést. Bibliával kezetekben folytassátok tovább a lélekmentést. Az ellenség belátja majd, hogy saját ügyének árt. Nem vesszük magunkra a fenevad bélyegét, ha bölcsen fönntartjuk a békességet – ha nem végzünk botránkoztató munkát, s időnket a legfontosabb tevékenységekre fordítjuk. {9T 232.3}

Ha a vasárnapot hittérítésre használjuk, kivesszük az ostort az önkényeskedő vakbuzgók kezéből, akiknek igen szájuk íze szerint lenne, ha megalázhatnák a hetediknapú adventistákat. Mikor látják, hogy látogatásra használjuk a vasárnapot, s megnyitjuk az emberek előtt a Szentírást, belátják, hogy kárba veszett fáradság vasárnapi törvényekkel akadályozni munkánkat. {9T 232.4}

A vasárnapot a mű különböző ágainak fejlesztésére használhatjuk, így sokat tehetünk az Úrért. Szabadtéri összejöveteleket és magánházakban bibliaórákat tarthatunk. Aki tud, cikket írhat e napon. Amikor csak lehetséges, vasárnap is tartsatok istentiszteletet. Tegyétek az összejöveteleket igen vonzóvá. Énekeljétek igazi újjáéledés-énekeket, szóljatok a mértékletességről és az igazi vallásos életről. Így sokat tanulhattok a lélekmentésről, és sok lelket elérhettek. {9T 233.1}

A tanítók fordítsák hittérítésre a vasárnapot. Az Úr közölte velem, hogy így meghiúsíthatjuk az ellenség szándékát. Vigyék magukkal a tanulókat, és tartsanak összejöveteleket azoknak, akik nem ismerik az igazságot. Így sokkal többet elérhetnek, mint bármi más úton. {9T 233.2}

Isten világos utasításokat adott feladatunkról. Hirdetnünk kell az Úr szombatjának igazságát, hogy betömjük a törvényen ütött rést. Tegyük meg mindent a tudatlanok fölvilágosítására, de sose lépünk szövetségre a világiakkal pénzügyi előnyökért. {9T 233.3}

Izráel gyermekeiről olvassuk: „Kihozám őket Egyiptom földjéről, s vivém őket a pusztába. És adám nékik parancsolatimat, és törvényeimet kijelentém nékik, melyeket az ember, ha cselekszik, él azok által. És adám nékik szombataimat is, hogy legyenek jegyül köztem és ő közöttük; hogy megtudják, hogy én vagyok az Úr, az ő megszentelőjük. De pártot üte ellenem Izráel háza a pusztában, az én parancsolatimban nem jártak és törvényeimet megveték, a melyeket az ember ha cselekszik, él azok által; és az én szombataimat megfertéztették felette igen. Mondám azért, hogy kiöntöm búsulásomat rájuk a pusztában, hogy elveszessem őket. {9T 233.4}

De cselekedtem az én nevemért, hogy meg ne gyaláztassék a pogányok szeme előtt, a kiknek szeme láttára kihoztam vala őket. És föl is emelém én a kezemet nékik a pusztában, hogy be nem viszem őket a földre, melyet adtam nékik, mely tejjel és mézzel folyó, ékessége az minden tartománynak. Mivelhogy törvényeimet megvetették és parancsolataimban nem jártak, és szombataimat megfertéztették, mert bálványaik után járt a szívük: Mindazáltal kedvezett szemem nékik, hogy el ne veszessem őket, és nem vettem nékik véget a pusztában. És mondék fiaiknak a pusztában: A ti atyáitok parancsolataiban ne járjatok, és az ő törvényeiket meg ne tartsátok, s bálványaikkal magatokat meg ne fertéztessétek. Én vagyok a ti Uratok, Istentek: az én

parancsolatimban járjatok, az én törvényimet tartsátok meg, és azokat cselekedjétek. És az én szombatimat megszenteljétek, hogy legyenek jegyül én köztem és tiköztetek, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, a ti Istenetek.” (Ezékiel 20:10–20) {9T 234.1}

A szombat az Úr próbája. Senki sincs fölhatalmazva – legyen király, pap, vagy uralkodó – hogy beékelje magát Isten és az ember közé. Akik embertársaik lelkiismeretévé akarnak válni, azok Isten fölé helyezik magukat. Akik hamis vallás befolyása alatt állnak, akik a hamis pihenőnapot ünneplik, félredobják a szombat legkézzelfoghatóbb bizonyítékait. Arra próbálják kötelezni az embereket, hogy Isten törvényével homlokegyenest ellenkező, maguk hozta törvényeknek engedelmesskedjenek. Aki kitart ez mellett, arra Isten haragja fog lesújtani. Ha meg nem változnak, nem menekülhetnek meg a büntetéstől. {9T 234.2}

A hét első napja megünneplésének törvénye a hitehagyott kereszténység terméke. A vasárnap a pápaság gyermeke, melyet a keresztény világ Isten szent nyugalomnapja fölé emelt. Isten népe semmi körülmények között se adózzék hódolattal annak. Mégis szeretném, ha megértenénk, hogy nem Isten akaratát cselekszik, ha kenyértörésre viszik a dolgot, amikor Isten azt akarja, hogy elkerüljük az összecsapást, mert az igazság hirdetését lehetetlenné tevő, keserű előítéletet teremtenék. Ne tüntessetek a törvénnyel elleni dacolásokkal. Ha egyik helyen szembeszegültök, s megaláznak titeket, ugyanazt teszik majd máshol is. Használjuk a vasárnapot Krisztus munkájának föllendítésére. A szelídség és alázat lelkületével munkálkodva, tegyünk meg mindent, amit tudunk. {9T 235.1}

Krisztus figyelmeztette tanítványait, mi vár rájuk, az evangélium örömezenetének hirdetőire. Tudta, milyen szenvedések állnak előttük, milyen megpróbáltatásokat és nehézségeket kell elviselniük. Nem titkolta el, mivel kell szembeszállniuk, nehogy a nehézségek, ha váratlanul jönnek, megingassák hitüket: „Előre megmondom, mielőtt megtörténik,” mondta „hogy amikor megtörténik, higgyetek.” A bajok beköszöntésével hitüknek erősödni, nem gyöngülni kellett. Így szóltak egymáshoz: Megmondta előre, hogy ez lesz, s azt is, hogy mit tegyünk a bajok leküzdésére. {9T 235.2}

Krisztus mondta: „Ímé, én elbocsátlak titeket, mint juhokat a farkasok közé; legyetek azért okosak, mint a kígyók, és szelídek, mint a galambok.” „Gyűlöletesek lesztek, mindenki előtt az én nevemért; de a ki mindvégig állhatatos marad, az megtartatik.” (Máté 10:16,22) Ok nélkül bár, de gyűlölték Krisztust. Nem csoda hát, ha azokat is gyűlölik, akik Krisztus jelét viselik, az ő szolgálatát végzik. A föld söpredékének tekintik őket. {9T 235.3}

„Mikor pedig abban a városban üldöznek titeket, szaladjatok a másikba. Mert bizony mondom néktek: be sem járjatok Izráel városait, míg az embernek Fia eljövend.” (Máté 10:23) {9T 236.1}

El kell juttatnunk az igazságot az emberekhez, nyíltan, határozottan, de Krisztus lelkületével. Viselkedjünk úgy, mint bárányok a farkasok között. Akik nem fogadják meg Krisztus kedvéért az ő intelmeit, akik nem gyakorolják a türelmet és önuralmat, értékes lehetőségeket veszítenek el, hogy dolgozhassanak a Mesterért. Az Úr nem azzal bízta meg népét, hogy szóáradatot zúdítsanak a törvény megszegőire. Sose támadjunk rá más egyházakra. Ne feledjük, hogy népünk egészét tekintve, akikre szent igazságot bíztak, kimondottan hűtlenek és hanyagok vagyunk. Néhány helyre korlátoztuk a munkát, míg csak meg nem keményedett ott az emberek szíve. Nehéz hatni azokra, akik már sokat hallottak az igazságról, s elvetették azt. {9T 236.2}

Mindez most ellenünk van. Ha lelkiismeretesen törekedtünk volna elérni azokat, akik, ha megtértek volna, láthatóvá tették volna, mit el nem ér a jelen igazság az emberért, munkánk most sokkal előrehaladottabb lenne. Nem helyes, ha csak néhány helyen örvendeznek az összes előnyöknek, míg más helyeket elhanyagolunk. {9T 236.3}

***** {9T 236}

Ausztráliában, Cooranburg közelében, az Avondale-i iskolánkban a vasárnapi munka került döntés elé. Úgy látszott, mintha oly szorosra fogták volna körülöttünk a köteleket, hogy nem tudunk vasárnap dolgozni. Iskolánk erdő közepén fekszik, távol a legközelebbi falutól és vasúti állomástól. Senki sem lakott elég közel, hogy bármiképp is zavarná őket, amit teszünk. Ennek ellenére figyeltek minket. Sürgették a csendbiztosokat,

hogy nézzenek körül telepünkön, amit meg is tettek. Ha pörbe akartak volna fogni, sok mindent észre vehettek volna, de átnéztek azokon, akik dolgoztak. Annyira bíztak bennünk, népünkben, és a községben végzett munkánkból kifolyólag, hogy úgy vélték, bármiben megbízhatnak bennünk. {9T 236.4}

Sokan észrevették, hogy mióta odatelepedtünk, az egész község átalakult. Egyik asszony, aki nem volt szombattartó, így szólt hozzám: „El sem hinné, ha elmondanám, hogy mekkora változás ment végbe községünkben, mióta önök ide jöttek, iskolákat alapítottak, és ezeket a kis összejöveteleket tartják.” {9T 237.1}

Így, amikor testvéreinket üldözéssel fenyegették, s nem tudták, mit tegyenek, ugyanazt a tanácsot kapták, mint a játékokról adtam. Ezt mondtam: „Használjátok a vasárnapot lélekmentésre. Tanítók, vigyétek tanítványaitokat, menjetek a bozótba (így nevezik a gyéren lakott területeket, ahol a házak gyakran 2-3 kilométerre vannak egymástól), s látogassátok otthonaikban az embereket. Hadd tudják meg, hogy szíveteken viseltek lelki üdvösségüket.” Így is tettek, és az eredménye nagyon javukra szolgált, és segítségére vált másoknak is. Isten áldása nyugodott rajtuk, mikor szorgalmasan kutatták az Írásokat, megtudni, miként hirdessék az igazságot, hogy az kedvező fogadtatásban részesüljön. {9T 237.2}

1903. augusztus 20. {9T 238}

***** {9T 238}

Egyik alkalommal az Avondale-i iskola vezetői megkérdeztek: Mit tegyünk? A csendbiztosokat megbízták, hogy tartóztassák le a vasárnap dolgozókat. Így feleltem: „Könnyen elkerülhetitek ezt. Szenteljétek a vasárnapot az Úrnak, lélekmentésre. Vigyétek magatokkal a tanulókat összejöveteleket tartani, mértékletességet terjeszteni. Otthon találjátok az embereket, s ez ragyogó alkalom lesz az igazság hirdetésére. Az ilyen vasárnapi foglalkozás mindig kedves az Úrnak.” {9T 238.1}

***** {9T 238}

Kövessünk el mindent, hogy eltávolítsuk az előítéletet, mely sokakban él munkánk és a Biblia szombatja ellen. {9T 238.2}

***** {9T 238}

Tanítsátok az embereket országuk törvényeinek való engedelmességre, amíg Isten törvényeibe való ütközés nélkül tehetik. {9T 238.3}

***** {9T 238}

Olykor az üldözők szíve, mint Pál szíve megtérése előtt, fogékony az isteni benyomásokra. {9T 238.4}